



Ἀπό τό ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟ*

Τοῦ Ἁγίου Πάσχα

Ἦχος πλ. α'

181. Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν!

182. Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὕμνουσιν ἐν οὐρανοῖς καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Ἦχος α'

183. Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα, Κυρίου Πάσχα. Ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'

187. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον* πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.



Ἀπό τό ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟ*

181. Ἐλάτε νά πάρετε φῶς ἀπό τό αἰώνιο Φῶς καὶ δοξάστε τό Χριστό πού ἀναστήθηκε ἀπό τό βασίλειο τῶν νεκρῶν.

182. Τὴν Ἀνάστασή σου, Χριστέ Σωτήρα μας, ὕμνολογοῦν οἱ Ἄγγελοι στόν οὐράνιο κόσμον. Ἀξίωσε καί μᾶς πού κατοικοῦμε στή γῇ νά σέ δοξάζουμε μέ καθαρὴ καὶ ἀγνή καρδιά.

183. Σήμερα εἶναι ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως! Ἄς γιορτάσουμε, λαοί, τό Πάσχα, τό χριστιανικό Πάσχα! Διότι, ὅπως τό λέει καὶ ἡ ἐβραϊκὴ λέξη «πάσχα», πού σημαίνει «πέρασμα», ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς πέρασε ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν αἰώνια ζωὴ καὶ ἀπὸ τῇ γῇ στόν οὐρανό, τραγουδώντας ἐπινίκιους ὕμνους.

187. Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἀφοῦ μέ τό θάνατό του πάτησε τό θάνατο καὶ χάρισε τὴ ζωὴ στοὺς νεκρούς πού ἦταν στά μνήματα.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν

ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,
τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν·
ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.
Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦ-
μεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας
δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν (τρίς).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προ-
εἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος (τρίς).

Ἀφοῦ ἡξιώθημεν νὰ ἴδωμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χρι-
στοῦ, ἃς προσπέσωμεν λατρευτικῶς εἰς τὸν Ἅγιον Κύριον
Ἰησοῦν, ὁ Ὅποιος εἶνε ὁ μόνος ἀναμάρτητος. Χριστέ,
προσκυνοῦμεν τὸν Σταυρόν Σου (ἐπάνω εἰς τὸν ὅποιον ἐθυ-

σιάσθης διὰ τὴν σωτηρίαν μας,) καὶ τὴν ἀγίαν Σου Ἀνά-
στασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Διότι Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μας·
ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν ἄλλον ἐκτὸς ἀπὸ Σέ· τὸ ὄνομα τὸ ἰδι-
κόν Σου ἀναγνωρίζομεν καὶ ὁμολογοῦμεν (καὶ οὐδὲν ἄλλο
ὄνομα). Ἐλθετε, ὅλοι οἱ πιστοί, νὰ προσκυνήσωμεν τὴν
ἀγίαν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ· διότι ἰδοὺ χαρὰ ἦλθεν εἰς
ὅλον τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ. Ἄς δοξολογῶμεν
διαρκῶς τὸν Κύριον καὶ ἃς ὑμνῶμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ·
διότι, ὑπομείνας χάριν ἡμῶν σταυρικὴν θυσίαν, κατήργησε
καὶ κατέστρεψε μὲ τὸν θάνατόν Του τὸν θάνατον.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀναστὰς ἀπὸ τὸν τάφον, ὅπως εἶχεν
ὑποσχεθῇ (εἰς τοὺς μαθητάς Του), ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς τὴν
αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεός Του.